

Макаръ Коперникова-та система и да обяснявала небесны-тъ движенія много по-просто и по-разумно, отъ колко-то прѣдшнии-тъ, споредъ кой-то земя-та са намѣрвала въ центра на тѣзи движения; но този единъ фактъ былъ недостаточень за да подбуди астрономы-тъ да я приѣмжтъ; зашто-то по-голѣма-та частъ отъ сѣщы-тъ явленія можала да са обясны съ нѣкоя вѣроятность както по нова-та, тѣй и по-стара-та хипотеза. Освѣнъ това, съ старо-то учение астрономы-тъ были вече добрѣ запознаты, и отъ това то имъ са показало по-лесно, отъ колко-то ново-то, кое-то още не было напълно разумно и за това имъ са показвало по-мжчно. Слѣдствие на това было, че почти въ продълженіе на цѣло столѣтіе слѣдъ обнародваніе-то на Коперникова-та система учение-то му почти нѣмало послѣдователи. Даже Тихо-Брахе го отхвърлилъ, като прѣдложилъ своя собствена система, за коя-то ще поменемъ по-подирѣ. Коперникова-та система бы са съвършено забравила, ако Галилевы-тъ наблюденія направены съ помощъ-та на изобрѣтенныя тогазъ телескопъ, не бѣхж извадили на видѣло безчетъ доказателства за непрѣложность-та на нова-та система. Тѣзи доказателства были несравненно по-убѣдители отъ всички доводы, каквы-то самъ Коперникъ былъ въ състояние да измысли.

Щомъ Галилей искаралъ телескопа си и го насочилъ къмъ небе-то тозъ-часъ единъ цѣлъ мѣръ чюдеса внезапно са явилъ прѣдъ неговы-тъ зачудены погледи. Като погледналъ на мѣсяца, той видѣлъ негова-та неравна повърхность, неговы-тъ планины и долины. Слънце-то му прѣдставило свои-тъ пятна; Венера — свои-тъ фазы; Юпитеръ — своя-тъ голѣмъ дискъ и своя-та дружина мѣсяцъ. Тѣзи послѣдны Галилей нарѣклъ **звѣзды на Медичи**, въ честь на своя покровитель Козма Медичи. Да са нарече нѣкоя звѣзда съ име-то на нѣкого, считало са за таквазъ честь и слава, що-то на Галилея было направено особенно прѣдложеніе отъ Французскыя дворъ за да стори тѣзи честь на Генриха IV, кой-то царствовавалъ тогазъ въ Франція, за кое-то, както на самыя астрономъ, тѣй и на сичко-то му семейство обѣщали значително богатство и отличіе.

Галилей обнародвалъ за свое-то открытіе въ съчиненіе-то, кое-то са наричало «Nuncius Sudereus — Звѣздный Вѣстникъ.» Въ вѣкъ-тъ на невѣжество-то и суевѣрія-та това съчиненіе произвѣло силно вълнение. Мнозина са сжмѣвали, мнозина положително не щѣли да вѣрватъ необыкновенно-то извѣстіе; всички, съобразно съ свои-тъ понятія, были поразены съ най-голѣмо оцудваніе: едни са чудили на новыя начинъ за съзърцаніе на вселенная, други — на дерзость-та Галилеева да измыслива такыва басны. Даже Кеплеръ, великыя-тъ Германскы астрономъ, за кого-то по-подирѣ ще говоримъ, отдѣлно, писалъ на Галилея и го молилъ да му даде доказателства за справедливость-та на негово-те открытіе, за да може той да отговаря на опроверженія-та, съ кои-то безпрѣстанно са обръщали къмъ него. Галилей му отговаря съ слѣдующы-тъ думы: «най-първо ти благодаря, дѣто ты, по свое-то чистосърдечіе и величіе-то на твоя-тъ умъ, былъ си първый и почти единственный чловѣкъ, кой-то си ми повѣрвалъ на дума, въ онова време, кога-то въпросъ-тъ не бѣше още рѣшенъ съвършено. Ты ми казвашъ, че имашъ нѣ-